U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **J. K.**, zastoupeného Mgr. Janem Rambouskem, advokátem se sídlem Sokolovská 2170/161, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2015, č. j. 15632/15/5300-22444-702525, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 10. 2017, č. j. 29 Af 73/2015 - 95,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Finanční úřad pro Kraj Vysočina dodatečnými platebními výměry ze dne 5. 9. 2014 doměřil žalobci daň z přidané hodnoty za 1. až 4. čtvrtletí roku 2011. Žalovaný zamítl odvolání žalobce v záhlaví označeným rozhodnutím. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval podmínkami řízení a dospěl k závěru, že nejsou splněny, neboť kasační stížnost byla podána opožděně.

[4] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí krajského soudu.

[5] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl doručen zástupci žalobce do datové schránky dne 18. 12. 2017 (doručenka připojená k č. listu 107 spisu krajského soudu). Lhůta pro podání kasační stížnosti tak marně uplynula v úterý dne 2. 1. 2018 (§ 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Stěžovatel odeslal kasační stížnost datovou zprávou až dne 3. 1. 2018 (doručenka na č. listu 2 spisu Nejvyššího správního

soudu), tedy po zákonné lhůtě. Podle § 106 odst. 2 věty třetí s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

[6] Pro úplnost soud doplňuje, že nepřehlédl, že krajský soud zaslal napadený rozsudek nejen zástupci žalobce, ale i žalobci samotnému. S ohledem na skutečnost, že stěžovatel byl zastoupen advokátem, je pro počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti rozhodné datum doručení napadeného rozsudku zástupci žalobce. Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[m]*á-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci*“. Výjimkou z tohoto pravidla je pouze situace, kdy má účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat. Tato výjimka se však v posuzované věci neuplatní, neboť podání kasační stížnosti není úkonem, který by musel vykonat účastník řízení osobně. Ostatně, stěžovatel podal kasační stížnost prostřednictvím zástupce Mgr. Rambouska, kterému byl napadený rozsudek doručen dne 18. 12. 2017. Pozdější doručení rozsudku stěžovateli samotnému nemá na běh lhůty k podání kasační stížnosti žádný vliv.

[7] Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. pro opožděnost.

[8] O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. února 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu